

Tato kniha mne zaujala, protože mám rád romány z tohoto období. Zpočátku na mne hlavní hrdina Josef Roubíček působí ustrašeně a úzkostně, ale zároveň se snaží zničit svůj dům aby ho "oni" jak nazývá Němce nedostali. Vede rozhovory s Růženou, s kterou měl dříve milostný poměr, mluví s ní ve své hlavě, protože je sám a potřebuje si povídat, myslím si, že kdyby to nedělal tak se zblázní. Jde vidět jeho sounáležitost s ostatními Židy, s kterými sdílí svůj osud. Probouzí se také z letargie, když zjistí, že jeho jméno není na seznamu lidí, kteří mají jít do transportu. Začíná bojovat o svůj život, aby nemusel být jen číslem s kterým si můžou "oni" zacházet jak se jim zlíbí, toto jeho jednání vyžadovalo jistě velkou odvahu a odhodlání. Tento člověk je pro mne hrdinou, jelikož se vzepřel vlastnímu osudu.